

İSTANBUL
KÜLTÜR
SANAT
VAKFI

23. İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ 23rd ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

13 KASIM/NOVEMBER - 1 ARALIK/DECEMBER 2019

Festival Eş Sponsorları

AYGAZ

dpet

Tüpraş

BAK SEN!

HOW DO YOU LIKE THAT!

Koreo-ğaçlama Choreovisation

Dans Performans

Dance Performances:

Talin Büyükkürkciyan

Görsel/ İşitsel performans Visually Audiovisual Performance:

Hazal Döleneken, Tolga Tüzün

Işık Tasarımı Light Design:

Utku Kara

Fotoğraf Tasarımı Photograph Design:

Tolga Tüzün

Kostüm Tasarımı Costume Design:

Elif Keskinlikç

Prodüksiyon Production:

Evrin Zeybek

ARTER

23 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 20.30

24 KASIM NOVEMBER
PA. SU. 15.00

Yaklaşık 45' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 45'; no intermission.
+12 yaş için uygundur.
Suitable for ages 12+.
Biletler Tickets 65 TL
Öğrenci Student 15 TL

■ “Bak Sen!” üç sanatçının kendi yarattıkları masallardan yola çıkarak; önceden kurguladıkları gerçek dışı evrende; dans, ses ve görsel sanatları kullanarak anda etkileştikleri koreografik temelli bir doğaçlama. Talin Büyükkürkciyan ve Tolga Tüzün’ün bu dünyada bugün yaşamanın ne demek olduğu fikri üzerine yazdığı yedi soyut masaldan oluşan “Bak Sen!”, seyirciler için, gerçeküstünün gerçeklikteki yerini sorgulayacakları bir deneyime dönüşüyor.

Yedi Masal

- 1- Küçük bir tırtıl varmış. Ortalık toprak kokuyormuş. Toprağı delerek yol alan tırtıl sert bir duvarla karşılaşmış. Duvarın sahibi varmış. Her duvarın sahibi varmış. Köstebek “ne var” diye sormuş. Tırtıl “her şey var, hiçbir şey yok” demiş. “Hatta her şey yok hiçbir şey var”. “Hiçbir şey burada yok” demiş köstebek. “Ama duvar var” demiş tırtıl.
- 2- Ambulans sesiyle uyandı. Saat öğleden sonra iki idi. Köpeği gezdirmem lazım diye düşündü. Köpek evde yoktu. Elindeki iki

Teşekkürler Thanks to

İstanbul Bilgi Üniversitesi Sahne Sanatları ve Müzik Bölümlerine, Çatı Çağdaş Dans Sanatçıları Derneği, Ömer Uysal, Mine Nişanyan, Nurhan Büyükkürkciyan, Şeref Aktepe, Shoukoufeh Azari, Şule Ateş

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING
THE KIND
COLLABORATION OF

 ARTER

saati kırk metre kare dairede köpeği arayarak geçirdi. İki saat sonra ev arkadaşından bir telefon geldi. “İlaçlarını aldın mı” diye soruyordu. Köpeği o almıştı arkadaşının uyuması için. İlaçlarını aldı, banyoya gitti, aynada kendine baktı. Aynada bir şey göremedi. Ayna bozulmuştu, dağınık bir yüz. İki saatir köpek havlıyordu!

3- Taş duvarların arasından yürüyüp insanları iterek koyu ahşap kapılı ofisine ulaştı. Kapıyı iterek içeri girdi. Asistanı saat altıdan beri çalışıyordu. Günaydın dedi. “Kaç kişi var bugün” diye sordu. “Otuz sekiz efendim” dedi. “Bir an önce başlayalım. Öğle yemeğinde Harbiye Nazırı ile buluşacağım” dedi. “Akşama sevgilinizle yemeğe çıkacaktınız ama sanırım iptal etmek zorundayız” diye devam etti. İsmi otuz sekiz kişilik listenin içinde gördü.

4- 1673’ten kalma evinin merdivenlerinden aşağıya indi. Aşağıya vardığında 1573’e gelmişti. Kapıdan çıkıp at arabasına bindi. Arabacısı onu yarım saatir dışarıda bekliyordu. Parke taşlarının üzerinde araba hareket etmeye başladı. Şehir leş gibi kokuyordu. Meydana geldiğinde arabadan indi ve öylece durdu. Trento şehrinin meydanına dar ağaçları kurulmaktaydı. Güzel bir gün diye düşündü.

5- Sala zor tutunarak deniz üzerinde sürükleniyordu. Yukarıya baktı. Bulutların arasından güneş çıktı, çıkacaktı. Son bir çabayla bacaklarını yukarıya çekmeyi başardı ve salın üzerine yattı. Dalgalar durulmaya başlamıştı. Rüzgâr kesildi. “Birisi beni bulacak” diye düşündü. Kaç saat geçtiğini bilmeden öylece yattı. Gözlerini tekrar açtığında çoktan akşam olmuştu. Değişik renkte üç ay tepede parlıyordu. “Birisi beni bulacak” diye düşündü.

6- Elleriyle yaprakları, dalları açmaya çalışarak kendine yol buluyordu. Nefes nefese ilerlerken arada sırada durup etrafı dinliyordu. Bir ses duydu, yanına baktı. Çok yaşlı bir kaplumbağa yavaş adımlarla yürüyordu. Kaplumbağaya dönüp “Buralara sık gelir misin?” diye sordu. Ona sorduğu sorunun saçmalığına

inanamadı. Kaplumbağa dönüp “Evet, çok sık” dedi fakat bizimki duymadı. Kaplumbağa “Bunlar kaba oluyor” diye düşündü.

7- Yatağın öteki tarafına doğru uzanıp sigara paketini elini attı. Paketin içinde sigara kalmamıştı. Kalkmaya çok üşendi. Hem kalksa da evde sigara olmadığını biliyordu. Yanındakine dönüp baktı. Sigara içecek bir tipe benzemiyordu. İsmi neydi diye düşündü. Nasıl gelmişti buraya? En son ne olmuştu, hatırlamıyordu. İsmi bırak cinsini bile hatırlamadığını düşündü ama olanlardan kimsenin şikayetçi olduğunu düşünmüyordu. Bir de sigara olsaydı.

— Tolga Tüzün, Talin Büyükkürkçüyan

■ *How Do You Like That!* is a choreography based improvisation where dance, sound and visual arts interact in an unreal universe conceived by the self-created tales of three artists. *How Do You Like That!* is based on seven abstract stories written by Talin Büyükkürkçüyan and Tolga Tüzün on the concept of what it means to be alive in the world of today. For the audience, it turns into an experience that will lead them to question the place of the surreal in reality.

Seven Tales

1- There was a small caterpillar. The air smelled of dirt. The caterpillar burrowing through the dirt ran into a solid wall. The wall had an owner, all walls had owners. The mole asked, “what’s wrong?” The caterpillar answered, “everything’s good, nothing’s wrong”. “In fact, everything is not, and nothing is”. “There’s not nothing here” said the mole. “But there is the wall,” said the caterpillar.

2- He woke up to the sirens of an ambulance. It was 2 o’clock past noon. I have to walk the dog he thought. The dog wasn’t at home. He spent two hours looking for the dog in the forty

square meter apartment. Two hours later he received a call from his roommate. "Have you taken your medicine?" he was asking. His roommate had taken the dog away for him to sleep. He took his pills, went to the bathroom, looked himself in the mirror. He couldn't see anything in the mirror. The mirror wasn't working. His face was a mess. The dog was barking for two hours straight!

3- He walked beside stone walls, shoving people to the sides and reached his office door made of dark wood. He pushed the door and went in. His assistant has been working since six o'clock in the morning. He said good morning. "How many people are there today?" he asked. "Thirty-eight, sir" his assistant replied. He said, "Let's get to it right away. I have a meeting with the Minister of War at lunch." "You were going to have dinner with your lover in the evening, but I think we'll have to cancel that" he continued. He saw his name on the list of thirty eight-people.

4- He went down the stairs of his house that was built in 1673. When he had reached the bottom, it was 1573. He went outside and got on his carriage. His coachman was waiting for him outside for half an hour. The carriage started to move on cobblestones. The city reeked of death. When he arrived at the square, he went down the carriage and just stood there. Gallows were being built at the centre of the city of Trento. It's a fine day, he thought.

5- She was drifting across the sea, barely holding onto the raft. She looked above. The sun was just about to come out of the clouds. With a final effort, she managed to pull her legs up and lay down on the raft. The waves have started to calm down. The wind stopped. "Someone is going to find me," she thought. She lay there not knowing how many hours had passed. It was evening when she opened her eyes again. Three moons in different colours were shining above. "Someone is going to find me," she thought.

6- He trying to find his way by pushing leaves and branches aside. As he was moving with bated breath, he stopped once in a while to listen to the surroundings. He heard a sound, looked to his side. A very old turtle was walking slowly. He turned towards the turtle and asked, "Do you come here often?" He couldn't believe the absurdity of his question. The turtle turned and said "Yes, quite often" but he didn't hear. "How rude," thought the turtle.

7- S/he reached over to the other side of the bed and grabbed the pack of cigarettes. The pack was empty. S/he felt too lazy to get up. Even if s/he got up, s/he knew there were no cigarettes in the house. S/he looked at the person laying by her/his side. Didn't look like the smoking type. S/he couldn't remember her/his name. How did he/she even get here? S/he didn't remember what happened last. S/he didn't even remember her/his gender let alone her/his name, not that anyone was complaining. If only there were a cigarette. ■

— Tolga Tüzün, Talin Büyükkürkciyan